

Κυριακή 11η Ιουλίου 2021

Κυριακή Γ' Ματθαίου

(Μτθ. 6, 22 – 33).

**«Οὐδείς δύναται δυσί κυρίοις
δουλεύειν» (Μτθ. 6, 24).**

Ένα ἐξαιρετικό ἀπόσπασμα ἀπό τήν ἐπί τοῦ ὄρους ὁμιλία τοῦ Κυρίου ἀκούσαμε σήμερα στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας. «Οὐδείς δύναται δυσί κυρίοις δουλεύειν». Ὁ Χριστός μᾶς λέγει ὅτι κανείς δέν μπορεῖ νά ὑπηρετεῖ ταυτόχρονα δύο ἀφεντικά.

Ὅταν ἔκανε αὐτή τήν ὁμιλία, ὑπῆρχε ὡς καθιερωμένος θεσμός ἡ δουλεία. Ὁ δοῦλος ἦταν ἀποκλειστικά ἰδιοκτησία τοῦ κυρίου του. Δέν ὀριζε τόν ἑαυτό του. Δέν εἶχε δικαιώματα. Εἶχε μία καί μοναδική ὑποχρέωση, νά κάνει ἀπόλυτη καί τυφλή ὑπακοή στόν ἰδιοκτήτη του. Ὁ

δοῦλος δέν ἦταν ἄνθρωπος. Ἦταν ἓνα ἀπό τά ἀντικείμενα τοῦ σπιτιοῦ.

Ὁ Ἰησοῦς ἄλλαξε αὐτή τήν τραγική καί ἀπάνθρωπη κατάσταση. Μίλησε στούς ἀνθρώπους γιά τήν ἐλευθερία. Φύτεψε μέσα στίς ψυχές τους τό σπόρο γιά τήν ἀπελευθέρωση ἀπό τά δεσμά τῆς ἁμαρτίας, ἀπό τήν κακή ἐρμηνεία τοῦ νόμου καί ἀπό κάθε εἶδους ἐξάρτηση καί δέσμευση. Ὁ ἴδιος ἐλευθέρωσε τόν ἄνθρωπο ἀπό τή φθορά καί τό θάνατο μέ τή θυσία καί τόν θρίαμβό Του.

Αὐτή ἡ τεράστια ἀνατροπή δέν ἐπιβλήθηκε ἀπό τό Χριστό ἐπαναστατικά. Ἦλθε μέ τρόπο δυναμικό ἀλλά διακριτικό. Ὁ Κύριος δέ θέλησε ν' ἀλλάξει τούς ἀνθρώπους μέ τήν καταπίεση. Θέλησε νά ἀλλάξουν οἱ ἄνθρωποι ἀπό μόνοι τους, μέ τή φιλοτιμία καί τήν ἔμπνευση ἀπό τό Εὐαγγέλιό Του. Δέν ἀμφισβήτησε ἀνοιχτά τή δουλεία, ἀλλά τήν ἀνέτρεψε, καθώς ἔφερε τήν ἐλευθερία ὡς γνῶρισμα τῆς ἀληθινῆς ἀνθρωπιᾶς.

Χρησιμοποίησε τή δουλεία στή διδασκαλία Του, γιά νά τῆς δώσει πνευματικό περιεχόμενο καί νά τήν αποδομήσει. Μέσ' ἀπό τόν ἀπάνθρωπο θεσμό τῆς δουλείας ἔδειξε τό δρόμο τῆς σωτηρίας. Ἔριξε τό σύνθημα τῆς ἐλεύθερης ὑποδούλωσης τοῦ ἀνθρώπου στό Θεό, διότι μέσα ἀπό τήν ὑποταγή αὐτή ὑπάρχει ἡ μοναδική ἐλπίδα νά βρεῖ καί νά κατακτήσει ὁ ἄνθρωπος τήν πραγματική ἐλευθερία.

Ὅπως ὁ δοῦλος εἶναι ἀπόλυτα ἀφιερωμένος στόν κύριό του, ἔτσι καί ὁ χριστιανός καλεῖται νά γίνει δοῦλος τοῦ Θεοῦ, νά θέσει τόν ἑαυτό του στήν κυριαρχία τοῦ Θεοῦ, νά ὑποταγεῖ ἀπόλυτα καί ἀναντίρρητα στό Θεό, γιά νά βιώσει τήν ἀληθινή ἐλευθερία ὡς χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς ὑπαρξῆς του. Μόνον ὅταν ὁ ἄνθρωπος γίνει κτῆμα τοῦ Θεοῦ ἀπεγκλωβίζεται ἀπό ὅλα τά κτήματα καί ὅλα τά ἀφεντικά αὐτοῦ τοῦ κόσμου.

Ὅταν ὁ Κύριος μᾶς λέγει: «οὐδεὶς δύναται δυοῖς κυρίοις δουλεύειν», μᾶς βάζει μπροστά

στό πιο σημαντικό ύπαρξιακό δίλημμα. Μᾶς καλεῖ νά ἐπιλέξουμε σέ ποιόν θέλουμε νά ἀνήκει ἡ ὕπαρξή μας. Θέλουμε νά ἀνήκουμε στό Θεό ἢ ὄχι; Ἐάν ἐπιλέξουμε νά γίνουμε κτῆμα τοῦ Θεοῦ, τότε ὀφείλουμε νά ἔχουμε τήν ἐντιμότητα νά ἀφιερωθοῦμε ἀποκλειστικά καί ἀπόλυτα σ' Ἐκεῖνον. Ἐάν δέν ἐπιλέξουμε τό Θεό ὡς κύριό μας, τότε θά ὑποταχθοῦμε στά ἀμέτρητα ἄλλα ἀφεντικά, πού περιμένουν καί ἀδημονοῦν νά μᾶς ὑποδουλώσουν. Τέτοια ἀφεντικά εἶναι ἡ ἁμαρτία, ὁ διάβολος, ὁ κόσμος, ὁ ἐγωισμός μας, τά πάθη, οἱ ἐξαρτήσεις, τά χρήματα, τά ἀποκτήματα, οἱ κακοί φίλοι, οἱ εὐμετάβλητες ἰδεολογίες. Τέτοια ἀπάνθρωπα ἀφεντικά μποροῦν νά γίνουν καί κάποια πράγματα πού ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνονται θετικά, ὅπως εἶναι ἡ θρησκεία, ἡ οἰκογένεια, ἡ ἀνθρώπινη δικαιοσύνη, ὁ ἀθλητισμός, ἡ τέχνη, ἡ ἐπιστήμη, ἡ τεχνολογική καί ἐπιστημονική πρόοδος. Ἐάν δέν ἐπιλέξουμε τό Θεό ὡς Κύριό μας, τότε θά ἐπιλέξουμε ἓνα ἢ περισσότερα ἀπό αὐτά τά ἀφεντικά. Σέ καμία

περίπτωση, όμως, δέ γίνεται νά ἔχουμε ταυτόχρονα δύο ιδιοκτῆτες.

Ὁ Χριστός ἦλθε στόν κόσμο νά ἐλευθερώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ὑποδούλωσή του στό ψέμα καί στό σκοτάδι. Ἦλθε νά ἀνατρέψει κάθε δουλεία, διότι ὁ ἄνθρωπος ἔχει τήν ἐλευθερία στό γονιδίωμά του, ἀφοῦ εἶναι κατασκευασμένος σύμφωνα μέ τό πρότυπό του, πού εἶναι ὁ ἀπόλυτα ἐλεύθερος Θεός. Κάθε ἄνθρωπος ἢ θά ψάξει τό πρότυπό του, γιά νά ἐνωθεῖ καί νά ἐξομοιωθεῖ μαζί του, ἢ θά τό ἀπορρίψει. Ἐάν ἐνωθεῖ μέ τό πρότυπό του, ἐνώνεται μέ τό Θεό, ἐνώνεται μέ τήν ἀπόλυτη ἐλευθερία καί ἐλευθερώνεται ἀπό τά πάντα. Ἐάν ἀπορρίψει τό πρότυπό του, τότε δέν πρόκειται ποτέ νά τοῦ μοιάσει. Τότε ἡ ἐλευθερία θά παραμένει γιά πάντα ζητούμενο, ἀλλά δέν θά γίνεται ποτέ κατάκτηση.

Ἡ πάσης φύσεως φρικτή δουλεία πού ὑπάρχει στίς ἡμέρες μας εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀπώλειας τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ὁ καρπός τῆς

λανθασμένης ἐπιλογῆς πού ἔκανε καί συνεχίζει νά κάνει ἡ ἀνθρωπότητα. Οἱ ἀμέτρητες δεσμεύσεις τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου δέν πρόκειται νά σπάσουν ποτέ, ἐάν δέν ψάξει τό δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς πρὸς τό Δημιουργό του.

Ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία ὑπάρχει, μᾶς ἀνήκει καί μᾶς ταιριάζει. Δέν εἶναι σκέψεις καί ἀγώνας. Εἶναι πρόσωπο. Ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία εἶναι ὁ Χριστός. Ἄς διαλέξουμε μόνον Αὐτόν ὡς Κύριό μας. Νά σπάσουμε τὰ κελιά τῶν ἀμέτρητων ἄλλων ἀφεντικῶν. Νά γκρεμίσουμε τὰ τείχη, μέσα στά ὁποῖα μᾶς ἀπομόνωσαν. Δέν μπορούμε νά ἔχουμε ταυτόχρονα δύο ἰδιοκτῆτες. Ἄς ἔχουμε τὴν τιμιότητα νά μείνουμε δοῦλοι τοῦ Δημιουργοῦ μας, γιὰ νά μείνουμε ἀληθινὰ ἐλεύθεροι γιὰ πάντα. Ἀμήν.